

стояние отъ около 117 килом. за 9 часа безъ да се разболѣ нито единъ човѣкъ или да се поврѣди нѣкой конь, ако всадниците и да били пълно въоръжени и снабдени съ тридневна храна за себе, както и за коньотѣ ечмикъ и сѣно¹⁾.

На 14-й сугрѣнта Струковъ присигналъ въ Браила и веднага завзелъ желѣзнопътната станция, запретилъ движението на всичкитѣ търговски кораби, а турскитѣ обезоръжилъ. Въ сжщото врѣме той можилъ да узнае, че въ Мачинъ се намира турска войска до 1700 д., а въ с. Гечитъ лежаще на срещний брѣгъ на Дунава 200.

Русскитѣ войски, когато да преминатъ р. Прутъ, румънскій князь Карлъ получилъ отъ великия везиръ депеша, съ която му предлагалъ да влезе въ съглашение съ Портата и немедленно да вземе мѣрки съ Абдулъ-Керимъ паша за обграждане границитѣ на Княжеството, за да се запазятъ интереситѣ на господарството, съгласно Парижския договоръ.

Князь Карлъ нищо не отговорилъ на тая телеграмма, нѣ министра на Външнитѣ дѣла Михаилъ Коголничанъ отговорилъ, че този важенъ въпросъ трѣбва да се рѣши отъ представителитѣ, които ще се съберътъ на 14-й апр.

Отъ този отговоръ Турция проумѣла, че Румъния нѣма да ѝ бжде съюзница, та още въ сжщия день въ ч. 6 вечерята, турцитѣ открили огънь срещу румънската крѣпостъ Калафатъ.

При първия вистрѣлъ, отъ крѣпостята се дало знакъ на турската власть, че въ Калафатъ нѣма нито единъ русски солдатинъ; турцитѣ, обаче, не обрѣнали внимание на това и продължавали да стрѣлятъ.

Румънската артилерия отговорила и запалила нѣколко кораби находящи се въ видинското пристанище. Въ това врѣме турцитѣ открили огънь и на други румънски крѣпости, села и складове, нѣ никаква вреда не причинили²⁾.

¹⁾ Барбошкий мостъ билъ единъ важенъ пунктъ и за двѣтѣ воюющаи страни. Франц. писателъ „Тактикъ“ казва, че когато Абдулъ Керимъ паша потеглилъ изъ Цариградъ за армията, при прощаванието си съ австрийския воененъ агентъ полковникъ Раабъ, послѣдний произнесълъ слѣдующитѣ думи: „особенно не забравяйте Барбошкия мостъ“. Турцитѣ били въ намѣрение да го завзематъ, но испуствали случая, защото никакъ не се надѣвали за пристиганieto на руситѣ въ такова едно кратко врѣме.

²⁾ Въ тоя день (14 апр.) и Черна Гора подновила войната съ 17,804 д. и 6,890 д. херцеговинци.